

ПРОТОКОЛ

РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА СОЮЗІВЦІ В ДНЯХ ВІД 4-го ДО 9-го ЧЕРВНЯ 1984 РОКУ

(1)

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАРАД

Понеділок, 4-го червня, 1984 року — год. 10 рано
Рання сесія

Наради попереджено традиційною церемонією поклону Т. Шевченкові біля його пам'ятника. Започатковано поклін відігранням американського, канадського й українського національних гімнів і вступним словом головного передсідника д-ра Івана Фліса з пригадкою написаного на пам'ятнику Шевченкового заповіту для нас: „І чужому научайтесь, — свого не цурайтесь“. Слово про вічно актуальні Шевченкові ідеали сказав почесний член Головного Уряду УНС і голова Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці д-р Ярослав Падок. Уривок з Шевченкової поеми „Неофіти“ продеклямувала Аня Дидик. Церемонію закінчено співом Шевченкового Заповіту.

В нарадах взяли участь:

Головний Екзекутивний Комітет:

Д-р Іван Фліс — головний передсідник, д-р Мирон Куропась — заступник головного передсідника, Глорія Пашен — заступник головного передсідника, Володимир Сохан — головний секретар, Уляна Дячук — головний касир, Степан Гавриш — головний організатор.

Головні контролери:

Мгр Іван Геврик — голова, д-р Нестор Олесницький — заступник голови, інж. Анатолій Дорошенко — секретар, д-р Богдан Гнатюк і о. протопресвітер Степан Біляк — члени.

Головні радні:

Гелен Олек-Скатт, Тарас Шмагала, Андрій Джула, Іван Оджинський, Євген Іванців, Володимир Гавриляк, Володимир Квас, Текля Мороз, Андрій Кейбіда, Анна Гарас, Тарас Максимович, Василь Дідюк, Василь Пастушок і Роман Татарський.

Почесні члени Головного Уряду УНС:

Марія Чучман, інж. Степан Куропась, д-р Ярослав Падок, Геновефа Жеребняк, д-р Анна Чопик, Володимир Запаранюк, Йосиф Лисогір.

Редактор-емерит:

Антін Драган

(На нарадах річного засідання була привітна секретарка Організаційного Відділу Головної Канцелярії УНС Союзу Марія Савчак, яку заагжував головний секретар, за згодою Головного Екзекутивного Комітету для протоколювання цих нарад. Відповідальний за цей протокол та його проголошення в щоденнику „Свобода“ залишається головний секретар Володимир Сохан).

1. ВІДКРИТТЯ НАРАД

Наради відкрив головний передсідник УНС д-р Іван Фліс і попросив о. протопресвітера Степана Біляка провести молитву.

о. Степан Біляк — „Во Ім'я Отця і Сина і Святого Духа“ (3 рази) милосердний Боже, Отче і Господи! Дай нам бажати всім серцем тільки того, що потребує Твоя свята воля. У всякому ділі дай нам сили шукати перш усього сповнення святих Твоїх заповідей. Навстав нас на Твою праведний путь і навчи нас у всякій роботі не сходити з неї. Сотвори наше життя таким, щоб ми могли робити все з волі Твоїї. Пошли нам Духа Святого, щоб керував нашими річними нарадами, щоб усі наші постанови були на добро нашої великої союзової родини. На всіх стежках життя нашого підтримуй слабі наші сили. Охорони нас від лукавої спокуси, благослови нас на все добре, чисте і святе, щоби словами уст наших і всіми ділами нашого життя, ми прославляли Святе Ім'я Твоє, Бога Великого! для нас людей милосердного Бога Отця і Сина і Святого Духа нині, повсякчас і на віки вічні — Амінь. Во Ім'я Отця і Сина і Святого Духа“ (3 рази).

Головний передсідник д-р Іван Фліс — „Дорогі Сестри і Браття! Сердечно вітаю Вас на цьому річному засіданні Головного Уряду Українського Народного Союзу. Вшануймо постанови з місць одноквилинно мовчанкою всіх тих наших членів, які у звітному часі відійшли від нас у вічність — між ними почесного члена Головного Уряду бл. п. Богдана Зорича, бл. п. Теодора Кубарина — довголітнього заслуженого секретаря 217-го Відділу в Рочестері — нехай буде їм вічна пам'ять! (Одноквилинна мовчанка). Дякую! До вищезгаданих я хотів би ще додати пок. Михайла Васюкова, довголітнього секретаря тутешнього 88-го Відділу на Союзівці, який на протязі довгих літ працював для добра УНС Союзу. Повний список померлих секретарів Відділів є поданий у друкованому звіті головного секретаря Володимира Сохана.“

Василь Дідюк запропонував, щоб з огляду на 90-річчя УНС Союзу, ці наради Головного Уряду назвати ювілейними.

Його пропозицію прийнято одностайно, стверджуючи, що відбуваються Ювілейні Наради Головного Уряду УНС Союзу.

В наступному головний передсідник сказав: „В цьому, 1984 році ми відзначаємо 90-ліття від тої дати, коли 22-го лютого 1894 року, в день уродин батька цієї країни, Джорджа Вашингтона, 13 Відділів УНС Союзу започаткували це українське діло, яке ми називаємо Український Народний Союзом. Проблеми, які стояли перед ними 13-ма Відділами у 1894 р. стоять і сьогодні перед нами — в безмірно більших розмірах та в інших обставинах. Ми віримо, що наша хронічна проблема з нашим членством, що наша проблема з нашим громадським розбиттям буде позитивно розв'язана в найближчій майбутності. Екзекутивна і я бажав би Вам найкращих успіхів та приємного побуту на цій нашій Союзівці та я формально відкриваю річні наради Головного Уряду УНС Союзу в цьому ювілейному році“.

2. ПРИЙНЯТТЯ ПОРЯДКУ НАРАД

Після цього формального відкриття, головний передсідник сказав, що всі одержали порядок нарад і попросив, щоб висловилися до нього.

Мгр Іван Геврик дав внесок, щоб поданий порядок нарад прийняти з малою зміною, а то, щоб звіт Контрольної Комісії перенести після звіту управління Союзівки. Внесок піддержали о. С. Біляк і Тарас Максимович. Порядок нарад прийнято одностайно з внесеною зміною.

ПОРЯДОК НАРАД

1. Відкриття нарад
2. Прийняття порядку нарад
3. Затвердження протоколу з попередніх нарад
4. Визначення Комісій
5. Звіти членів Головного Уряду
6. Дискусія над звітами членів Головного Уряду
7. Звіти:
 - а) управління Союзівки
 - б) головного редактора „Свободи“
 - в) головного редактора „Українського Тижневика“
8. Звіт Головної Контрольної Комісії і рекомендації на прийняття звітів
9. Звіт Комісії і схвалення резолюцій і рекомендацій
10. Створення Фонду УНС Союзу
11. Затвердження бюджету
12. Різне (внески і ухвали)
13. Закриття нарад

3. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРОТОКОЛУ З ПОПЕРЕДНІХ НАРАД

Д-р Мирон Куропась дав внесок, щоб прийняти протокол з попередніх нарад Головного Уряду. Протокол був друкований на сторінках „Свободи“. Внесок піддержав мгр І. Геврик. Протокол прийнято одностайно.

4. ВИЗНАЧЕННЯ КОМІСІЙ

Володимир Сохан відчитав минулорічний склад комісій, які апробовано з малими доповненнями:

Стипендіальна Комісія: У її склад входять всі члени Головного Екзекутивного Комітету, головні контролери: мгр Іван Геврик, д-р Богдан Гнатюк, інж. Анатолій Дорошенко, головні радні: Тарас Шмагала, від Комісії Молоді Євген Іванців, Василь Пастушок і головний редактор „Свободи“ Зенон Сидлик.

Організаційна Комісія: Степан Гавриш, д-р Ярослав Падок, Василь Дідюк, Гелен Олек-Скатт, Анна Гарас, мгр Іван Геврик, Іван Оджинський, Володимир Гавриляк, Василь Пастушок, Роман Татарський і Володимир Квас.

Комісія Жіночих Справ: Анна Гарас, Гелен Олек-Скатт, Текля Мороз, Уляна Дячук, Глорія Пашен, д-р Анна Чопик, Геновефа Жеребняк, Марія Чучман.

Комісія Молоді: інж. Анатолій Дорошенко, Євген Іванців, Тарас Максимович.

Комісія для справ культури: До Комісії входять всі чотири члени Екзекутиву, які працюють в Головній Канцелярії, головний редактор „Свободи“, д-р Богдан Гнатюк, д-р Мирон Куропась, д-р Ярослав Падок, Василь Дідюк, ред. Антін Драган і, в міру потреби, представники українських наукових установ.

Комісія Преси і Публічних Зв'язків: д-р Іван Фліс, сен. Павло Юзик, Гелен Олек-Скатт, д-р Мирон Куропась, інж. Степан Куропась, ред. Рома Сохан-Галзевич, ред. Зенон Сидлик, ред. Антін Драган.

Комісія Канадських Справ: сен. Павло Юзик, мгр Іван Геврик, Василь Дідюк, Текля Мороз, Марія Чучман, д-р Іван Фліс, Уляна Дячук.

Комісія для справ старших віком союзовців: До Комісії входять всі почесні члени Головного Уряду УНС Союзу.

Фінансова Комісія: Уляна Дячук, д-р Богдан Гнатюк, Тарас Шмагала, мгр Іван Геврик, Геновефа Жеребняк, інж. Степан Куропась, Володимир Квас, Глорія Пашен, В. Василь Пастушок.

Спортова Комісія: Андрій Джула, Гелен Олек-Скатт, Глорія Пашен, інж. Анатолій Дорошенко, Текля Мороз, д-р Нестор Олесницький, Тарас Максимович.

Резолюційна Комісія: д-р Богдан Гнатюк, о. протопресвітер Степан Біляк, сен. Павло Юзик, ред. Антін Драган, Василь Дідюк, мгр Іван Геврик.

Виховно-дослідна Комісія: д-р Мирон Куропась, Тарас Шмагала, д-р Богдан Гнатюк, Тарас Максимович, інж. Анатолій Дорошенко, Андрій Кейбіда, Василь Пастушок, Євген Іванців.

Комісія Братської Діяльності: Уляна Дячук, д-р Мирон Куропась, о. прот. Степан Біляк, Степан Гавриш, Володимир Квас, Євген Іванців.

Комісія розбудови Союзівки: Володимир Квас, Тарас Шмагала, д-р Мирон Куропась, д-р Нестор Олесницький, інж. Анатолій Дорошенко, Євген Іванців, Тарас Максимович, д-р Богдан Гнатюк, Йосип Лисогір, Глорія Пашен, Уляна Дячук, Гелен Олек-Скатт, Василь Пастушок.

На внесок інж. А. Дорошенка покликано:

Статуту Комісія в такому складі: всі члени Головного Екзекутивного Комітету, інж. Анатолій Дорошенко, д-р Нестор Олесницький, мгр Іван Геврик, Тарас Максимович, д-р Ярослав Падок, Йосип Лисогір, Тарас Шмагала, Євген Іванців, Василь Дідюк, д-р Богдан Гнатюк.

Головний передсідник д-р Іван Фліс входить з уряду до всіх комісій. Після проголошення складу комісій, головний передсідник подав, що наради поодиноким комісіям відбуваються в середу. Також подав до відома, що головний директор для Канади сен. Павло Юзик прислав телеграму, що є перешкоджений і не може прибути на наради. Почесний член Головного Уряду Марія Душиняк прибуває на наради в четвер.

5. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ

Звіт головного передсідника Івана О. Фліса

This is the Sixth in the series of Annual State of our Soyuz reports being rendered by me. Our Soyuz, the Ukrainian National Association, continues to stand guard not only over the interests of the largest and oldest Ukrainian organizational entity found on these American shores, but over the interests of all democratically inclined and freedom-loving Ukrainian organizations formed over the years by Ukrainian immigrants who call this beautiful continent their home.

The Ukrainian National

Association is celebrating this year its 90th Anniversary. It was 90 years ago that our forefathers organized on this continent an organization whose very existence was based on such basic democratic principles that its continuity was assured for hundreds of years. Being motivated and being guided by these same basic principles, the Ukrainian National Association continues its programs of aid to its members, aid to our community, and aid to our Ukrainian cause.

The UNA communities which have to date sponsored events that paid tribute to those of our Ukrainian pioneers who organized the UNA and to those who have plowed the UNA fields for the past 90 years, were: Shamokin, Pa., with daylong festivities observed on February 19, 1984. Members of the Supreme Executive Committee attended these festivities and we were pleased to note the participation of Supreme Auditor Nestor Olesnycky, Supreme Advisors Andrew Keybida and Anna Haras, as well as district and branch officers from the New Jersey and Pennsylvania area.

The Main Office of the UNA observed our 90th Anniversary by sponsoring the Symphonic Concert at Carnegie Hall, New York City, on April 1, 1984. The City of Detroit did its part by sponsoring a Jubilee Banquet on March 25, 1984. The four Districts of New Jersey sponsored a commemorative banquet on May 20, 1984 in Jersey City. Chicago is planning its commemorative programs for September 30, 1984. The members of the Supreme Assembly should make plans, if same have not been already planned, to commemorate the 90th Anniversary of the UNA in their locality in the year 1984. The Executive Committee will help where help will be needed.

Since the dissipation of the influence once attempted to be exercised by the "Eleven" upon the Supreme Assembly, the members of the Supreme Assembly now appear to be forming new alliances, but these are based more upon needs and personalities rather than upon ideological principles which are aimed at serving other than UNA interests. Now each member of the Supreme Assembly acts independently as his conscience dictates. However, the danger of interference from the outside has not disappeared. It is merely awaiting a more appropriate and more propitious time to resurface in order to again threaten continued development of the UNA in accordance with democratic principles generally acceptable in our countries of existence.

From the financial point of view, the UNA could not be faring better. Our assets have surpassed the \$50 million mark. Our annual income has almost reached the \$9 million mark. Our income has topped 8.3% on our investments. We are proud to be able to report this. The UNA was able to add the sum of \$1,800,000 in 1983 to UNA assets. Never before did the UNA fare so well financially.

On the organizational front the UNA is experiencing negative results. The Organizing Department shows a steady decrease in its ability to enlist the approximately 4,000 new members needed annually in order to cover our annual erosion in membership. Only 1,121 were lost to Cash Surrenders in 1983. 894 members were lost due to death, 996 members were lost due to Paid Up, and 861 members were lost due to maturities. Our total losses in 1983 amounted to 4,044 members.

The Organizing Department received no impediments in its efforts to organize a modern sales force. Although the dollar sometimes limited the ability of the Organizing Department to show organizing results in the past, it can not be said that the UNA is presently unwilling to spend a dollar in order to accomplish its ends.

Although the UNA has been unable to engage persons of Ukrainian lineage for its sales force, we are nonetheless continuing our efforts to recruit such a force. The only remedy for our ailment of diminishing membership appears to be a professional sales force. No matter how we argue the point, the answer is plain to those of us willing to admit to ourselves that Ukrainians or Ukrainian Americans are not born salesmen and to fill these positions the UNA may have to look outside of our Ukrainian constituency.

The UNA has not yet found the proper avenue out of its membership predicament, but it will. Where there is hope, a way will surely be found.

Recording and Financial Departments

My opinion of the work being performed by these two departments headed by Mr. Walter Sochan, Supreme Secretary and Mrs. Ulyana M. Diachuk, Supreme Treasurer, can best be described by the superlative "superb."

This year, we are experiencing a return to somewhat turbulent times in the way of interest rates. This is expected to continue the rest of 1984. Certain difficulties will be presented to the Supreme Executive Committee in refinancing the loans for our Headquarters Building. We are certain that this will not be an insurmountable task.

It appears at long last that the UNA will be in a position to proceed with the building of a complex for UNA seniors once approximately 50 acres of land is purchased from the Shevchenko Scientific Society. The purchase will be completed if adequate water is found on the planned site. The Financial Department will be ready with the required cash for the purchase. The UNA will then, after having the necessary plans drawn up for the construction of approximately 50 units, proceed to actually build 10 units. How quickly these units are picked up by our members, will determine future progress in the building schedule.

Це вже шостий з черги мій річний звіт про стан нашого Союзу.

Наш Український Народний Союз далі стоїть на сторожі інтересів не тільки найбільшої і найстаршої організаційної спільноти на цій американській землі, але й на сторожі інтересів усіх демократично нахилених та волелюбних українських організацій, створених протягом років українськими імігрантами, які цей чудовий континент називають своїм домом.

Український Народний Союз цього року відзначає свою 90-ту річницю. Це було 90 років тому, як наші предки зорганізували на цьому континенті установу, саме існування якої було оперти на таких основних демократичних принципах, які запевняли її існування на сотні років. Спонукавані тими самими основними принципами та керуючись ними, Український Народний Союз продовжує свої програми допомоги своїм членам, допомоги нашій громаді та допомоги нашій українській справі.

Союзові громади, які досі влаштували відповідні імпрези для вшанування цих наших піонерів, які зорганізували Український Народний Союз, і тих, які протягом минулих 90 років орали союзову ниву, належать: Шамокін, Пенсильванія, де 19-го лютого 1984 року відбулися цілоденні святкування. У цих святкуваннях взяли участь члени Головного Екзекутивного Комітету і ми з приємністю відмічуємо участь головного контролера Нестора Олесницького, головних радних Андрія Кейбіди і Анни Гарас, як також окремих і відділових урядовців УНС з районів Нью Джерсі і Пенсильванія.

Головна Канцелярія УНС відзначила наше 90-ліття Симфонічним Концертом в Карнегі Гол в Нью Йорку 1-го квітня 1984 року.

Місто Детройт виконало свою частину, влаштувавши Ювілейний Бенкет 25-го березня 1984.

Чотири Округи Нью Джерсі влаштували Ювілейний Бенкет 20-го травня 1984 в Джерсі Сіті, Н. Дж.

Чикаго планує свою ювілейну програму на 30-го вересня 1984.

Члени Головного Уряду з тих місцевостей, які ще досі не відзначили 90-річчя УНС, повинні поробити в цій справі відповідні плани. Екзекутивний Комітет допоможе там, де така допомога буде потрібна.

Після того, як розв'язали впливи, що їх свого часу виконувала в Головному Уряді „Одинадцятка“, члени Головного Уряду тепер, здається, формують нові альянси, але ці базуються більше на потребах й індивідуальностях, аніж на ідеологічних принципах, скерованих на те, щоб служити інтересам не УНС Союзу, але іншим. Тепер кожний член Головного Уряду поступає вільно, так як йому диктує сумління. Проте, небезпека втручання зовні ще не проминула. Вона тільки очікує більш пригожного і більш сприятливого часу, щоб вийти на поверхню та знову загрожувати продовжуваному розвитку УНС згідно із загально прийнятими в цих країнах нашого існування демократичними принципами.

Із фінансової точки зору, УНС Союз не міг би поступати вперд ліпше. Наші активи перевищили межу 50 мільйонів. Наші прибутки від інвестицій досягнули 8.3%. Ми горді, що можемо про це звітувати. В 1983-му році УНС був спроможний додати до своїх активів суму 1,800,000.00 доларів. Ніколи раніше УНС не поступав вперд фінансово так добре.

На організаційному фронті УНС має негативні результати. Організаційний Відділ викazuje постійне зменшування своєї спроможності організувати приблизно 4,000 нових членів, потрібних річно для покриття наших щорічних втрат у членстві. Тільки 1,121 члена втрачено в 1983-му році в наслідок згортання грамот. 894 члени втрачено в наслідок їхньої смерті, 996 виплатили свої грамоти, а 861 члена втрачено в наслідок дозрівання їхніх грамот. Наші загальні втрати в 1983-му році досягли 4,044 члени.

Організаційний Відділ не мав перешкод в його намаганнях зорганізувати модерну силу продажі. Хоча деколи долар обмежував спроможність Організаційного Відділу виявляти організаційні успіхи, то тепер уже не можна б сказати, що УНС жалує видати долара на здійснення його цілей.

Хоча УНС не міг заагжувати на своїх організаторів осіб українського роду, ми тим не менше продовжуємо такі зусилля для заагжування такої сили. Але здається, що одним засобом проти нашої неуги зменшування членства були б професійні продавці забезпечення. Не зважаючи на те, як ми аргументуватимемо цю справу, відповідь проста для тих з-поміж нас, які готові признати самі перед собою, що українці, чи українські американці, не роляться продавцями і для заповнення цих позицій УНС Союзу може прийде розглянутися поза нашою українською виборчою округою.

УНС все ще не знайшов відповідного виходу зі свого прикрого членського положення, але він його знайде. Але є надія, там щільно певно знайдеться і вихід.

Рекордовий і Фінансовий департаменти

Мою опінію про працю, яку виконують ці два департаменти, що їх очолюють головний секретар Володимир Сохан і головний касир Уляна М. Дячук, можна б найліпше описати суперлативним „найвище“.

Цього року ми переживаємо поворот до депо складних часів відносно відсоткової стопи. Деякі труднощі матиме Головний Екзекутивний Комітет у поновному фінансуванні позичок на нашу головну будівлю. Але ми впевнені, що це не буде нездоланим завданням.

Здається, що УНС врешті зможе почати будову комплексу для сеньйорів УНС, якщо вже остаточно закупить від Наукового Т-ва ім. Шевченка приблизно 50 акрів землі. Закуп буде завершений, якщо на плянованому місці буде знайдена відповідна кількість води. Фінансовий Департамент матиме потрібну готівку на закуп. Тоді УНС, мавши приготовані відповідні плани для будови приблизно 50 одиниць, побудує насамперед 10 мешкань. Швидкість, з якою наші члени придбають ці мешкання, вирішить дальший поступ у запланованій будові.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Будівля наших головних приміщень

30 Монтермі Стріт, Джерзі Сіті, Нью Джерзі, є повний винаймлені в 1983-му році виказує річний чиншовий прибуток у сумі 2,208,365.00 дол. Передбачається, що рік 1984 виявить ще кращі результати. Чиншова ціна виноситься тепер 20 дол. за квадратну стопу. Деякі давніші льокатори платять ще менше, ніж 8.00 дол. за квадратну стопу. Район Джерзі Сіті, в якому стоїть наша будівля, далі росте у вартості та важливості. Всуцільстві до нашої будівлі планується і будуватимуться нові бюрові будинки.

Адміністрація Соціального Забезпечення платила нам чинш по 8.00 дол. за квадратну стопу за обшир, встановлений урядовими стандартами. Домовлення про винайм з Адміністрацією Соціального Забезпечення вигасло 31-го січня 1984 року, із звичайним двомісячним продовженням. УНС відмовився поновити домовлення про винайм та звернувся до Адміністрації Соціального Забезпечення, щоб вона опустила приміщення. Адміністрація Загальної Обслуги започаткувала ішій справі судової скарги. Справу передано нашою адвокатами. Адміністрація Соціального Забезпечення бажає винайму на один рік і права вибору на один рік, що правдоподібно і одержить рішенням компетентного суду. Суд також визначить висоту чиншу. УНС продовжуватиме вимогу 20.00 дол. за квадратну стопу обширу, визначеного нашим порядком.

Усім справам будинку відає Олесь Благітка, а я виступаю тільки в переговорах про винайм та підписую домовлення. Вважаю, що завідування будинком ведене вміло.

Справа злуки з Українським Братським Союзом

На закінчення річного засідання в 1983-му році я погодився інформувати Головний Уряд УНС про будь-які розмови в справі злуки. Ми не одержали жадного звідомлення відносно переговорів у справі злуки, бо від нашого останнього річного засідання жадні переговори в справі злуки не мали місця.

УНС чув, що Головний Уряд Українського Братського Союзу на своєму річному засіданні в 1983-му році був досить скептичний наставлений відносно злуки. Протокол згаданого засідання виявив непропорційну кількість членів Головного Уряду УБС, що є проти злуки, навіть мимо того, що конвенція УБС, яка відбулася в 1982-му році, дала — як виглядало — Головному Уряду УБС зелене світло щодо переговорів. Виглядало, що більшість Виконавчого Комітету Українського Братського Союзу, краще і більше здаючи собі справу із труднощами, перед якими стоять менші братські установи, була в користь злуки. В роках, що перед нами, ці труднощі без сумніву більшиміть, а не зникати.

Також можна було почути, що й члени Головного Уряду УНС висловлювали деякі некорисні зауваги щодо злуки. Ці зауваги переносилися до УБС для дальшого затвердження вод злуки.

Ми оба з предсідником УБС Іваном Олексиним погодилися в тому, що буде найкраще тимчасово до 1984-го року припинити будь-які дальші розмови про злуку. Тому, що УНС повинен грати роль „господаря“ нашої чергової зустрічі, до мене ще досі не звернувся в справі устійнення дати такої зустрічі.

Нам треба тямити, що ані УНС, ані УБС, не є змушувати до злуки будь-якою негативною чи заставляючою силою. Оба Союзи, УНС і УБС, процвітають фінансово. Злука, яку заплановано, була суто добровільним актом з обох наших сторін. Якщо ця злука не станеться в 1980-их роках, то вона цілком певно заіснує в 1990-их роках і перед роком 2000-им ті з нас, які до того часу будуть пооблагословені життям, побачать Український Народний Братський Союз. До того часу Український Народний Союз і Український Братський Союз мусять жити.

Великий Голод 1932-33

Річницю Великого Голоду в Україні пригадала українській американській громадській публікації в „Свободі“ і „Українському Тижневику“ матеріял з видань УНС-юзу та інших американських і чужих публікацій, друкованих про ці трагічні події 50 років тому. Редактори „Українського Тижневика“ збирали та зредували на цю тему книжку „Великий Голод в Україні“, 8 тисяч примірників якої вислано до шкіл і організацій, однаково американських, українських і канадських. Редакція „Українського Тижневика“ також приготувала й опублікувала спеціальне видання тижневика про цей голод; розіслано понад 41,000 примірників того видання.

Українську американську і американську громади розбуджено, вказуючи на важливість цієї великої трагедії в історії України. Наша Українська Американська Громада відповіла 1-го жовтня 1983-го року, зібравшись у кількості 18 до 20 тисяч у Вашингтоні, Д.К., на маніфестації біля монументу Джорджа Вашингтона, походу до статуї Тараса Шевченка та демонстрації перед совєтською амбасадой, завершуючи ці події концертом у Кеннеді Центрі, програмі якого красною не дорівнював жаден із дотеперішніх концертів на українсько-американській сцені.

Ми могли бути ще замолоді тоді, щоб здавати собі справу з тією великою трагедією в 1930-их роках, можливо, що тоді ми не розпорядилися відповідними засобами, щоб належно зберегти в пам'яті цю трагедію трагедій, або, можливо, що тоді ми ще не здавали собі справи з розмірів цієї катастрофічної катастрофи та її впливу чи наслідків для української нації на грядучі десятиріччя, але в 1983-му році українські американці виконали частину завдання, щоб згадати, пригадати та освідомити американців про наявність сатанічної сили чужої влади над Україною в рр. 1932-33.

Дальшим увіковіченням цієї катастрофічної події буде без сумніву публікація книжки на цю тему авторства проф. Роберта Конквеста, яку спільно фінансують УНС і Гарвард.

Головна Канцелярія та всі головні урядовці дали свій вклад у вшанування пам'яті цієї події.

„Свобода“

Тенденція зменшення читачів „Свободи“ продовжується, переважно через „виснаження“. У 1983-му році зменшилося число читачів на приблизно 450.

Нам треба було зменшити на одну особу редакторський склад.

Виконуючи рекомендацію наших контролерів, голова нашої друкарні Анатоль Домаратський тепер звітує прямо передсідникові. Раніше він звітував голові адміністрації „Свободи“, пані Любі Липичак.

Я вважаю, що між редакторами дисципліна є недбала, спонукана убога. У висліді маємо те, що кількість і якість виконаної праці залишає дещо до побажання. На мою думку, „Свобода“ мабуть не дорівнює репутації, якою вона втішалася в українській громадській українській шоденник.

OUR HEADQUARTERS BUILDING

The Ukrainian Building at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J., is totally rented and in 1983 showed annual rentals of \$2,208,365.00. The year 1984 is expected to show even better results. The current rental being charged is \$20 per square foot. Some old tenants still pay rentals of less than \$8 per square foot. The section of Jersey City wherein the building is located continues to grow in value and importance. New office buildings are being planned and built close to our building.

The Social Security Administration was paying a lease rental of \$8 per square foot, on footage computed by government standards. The lease with the Society Security Administration terminated January 31, 1984, with a customary two month holdover. UNA refused to renew the lease and asked the Social Security Administration to vacate. The General Service Administration commenced a law suit for condemnation. The matter was handed over to our attorney. The Social Security Administration wants a one-year lease and one-year option, which it will probably receive from a court of competent jurisdiction. But the rent which will be awarded will be based on calculation to be made by the court. The UNA will continue to claim \$20 per square foot, computed our way.

All affairs of the building are being managed by Mr. Al Blahitka and I only enter the picture on negotiating of leases and signing thereof. In my opinion, the management of the building is efficiently conducted.

Merger with Ukrainian Fraternal Association

At the conclusion of the 1983 annual meeting, I agreed to keep the UNA Supreme Assembly abreast of any merger negotiations. You have received no reports regarding merger negotiations because no merger negotiations took place since our last annual meeting.

The UNA had heard that the Supreme Assembly of the Ukrainian Fraternal Association was poorly disposed toward the merger at its last 1983 Annual Meeting. The minutes of said meeting showed a disproportionate number of UFA Supreme Assembly as being against merger, even though the UFA Convention held in 1982 appeared to have given the UFA Supreme Assembly the green light on negotiations. The majority of Ukrainian Fraternal Association Supreme Executive Officers appeared to be in favor of merger, being closer to and more cognizant of the difficulties facing smaller fraternal. These difficulties will undoubtedly increase and not diminish in years to come. Some members of the UNA Supreme Assembly were also heard to utter some remarks unfavorable to merger. These remarks were carried to UFA to further becloud the murky waters of merger.

The president of UFA John Oleksyn and I both agreed that it would be best to temporarily delay our further merger talks until 1984.

Since the UNA was scheduled to play the part of „host“ to the next merger meeting, I have not yet been approached to agree on a date for such a meeting.

We must keep in mind that neither the UNA nor UFA is being forced by any negative or compelling force to merge. Both UNA and UFA are prospering well financially. The merger that was planned was purely a voluntary act on both of our parts. If merger does not take place in the 1980s then surely it will take place in the 1990s and before the year 2000 those of us who will be blessed to be alive will see a Ukrainian National Fraternal Association. Until then, both the Ukrainian National Association and Ukrainian Fraternal Association must wait.

The Great Famine of 1932-33

The Ukrainian American Community was awakened to the anniversary of this tragic event by the appearance in the SVOBODA and THE UKRAINIAN WEEKLY of articles on the Great Famine appearing in the UNA publications and in other American and foreign newspapers 50 years ago. The editors of The Ukrainian Weekly compiled and edited „The Great Famine In Ukraine“, a book on that subject, over 8,000 of which have sent out to schools and organizations, American, Ukrainian and Canadian alike. The Ukrainian Weekly staff also edited a Special Famine issue of The Ukrainian Weekly over 41,000 copies of which have been distributed. The Ukrainian American and the American community were aroused to the importance of this great tragedy in Ukrainian history. Our Ukrainian American Community responded on October 1, 1983, by gathering together in Washington, D.C. 18,000 to 20,000 strong, at a manifestation before the George Washington Monument, a march before the statue of Taras Shevchenko and the Soviet Embassy, topped by a concert at the Kennedy Center unequalled in beauty by any concert ever heard on the Ukrainian stage by any Ukrainian American.

We may have been too young to denote this great tragedy in the 1930s, we perhaps did not then possess the proper means to adequately memorialize this tragedy of tragedies, we perhaps did not then realize the magnitude of this cataclysmic catastrophe and its influence or effect upon the Ukrainian nation for decades to come, but in 1983 the Ukrainian Americans did their share in remembering, memorializing, and in making Americans aware of the exercise of satanic power by a foreign government over the Ukrainian homeland in the years 1932-33.

A further perpetuation of the publicity this catastrophic event will undoubtedly result from the publication of the book on the subject to be authored by Prof. Robert Conquest, financed jointly by UNA and Harvard.

The Home Office and all of the Supreme Officers did their share in honoring the memory of the victims of this genocide.

Svoboda

The down trend in the Svoboda readership continues, mostly due to attrition. 1983 produced a reduction in readership of approximately 450.

We were obliged to reduce the staff of our editors by one.

To comply with the recommendation of our Supreme auditors, the head of our printing department, Anatole Domaratzyk, now reports directly to the president. Prior to this he reported to the head of the Svoboda Administration, Mrs. Luba Lypchak.

In my opinion, the discipline among the editors is lax and motivation is poor. The end result is that the amount of and the quality of the work produced leaves something to be desired. In my opinion, the Svoboda presumably does not measure up to the reputation it enjoyed in the Ukrainian community as a

Виглядає, що редакційний штаб забуває, що це Український Народний Союз виплачує їм платні.

„Український Тижневик“

Хоча кількість читачів „Українського Тижневика“ не збільшилася, його репутація провідної етнічної газети збільшилася навіть понад попередній високий рівень.

Працю редакційного складу „Українського Тижневика“ талановито виконують головний редактор Рома Гадзевич та редактори Юрій Зарницький і Марта Коломийська. Аплівази до них усіх!

Організаційний департамент

За два роки головний організатор перестане бути членом Головного Уряду і його становище зміниться з виборного на наймане. Якщо він виконуватиме свої обов'язки задовільно, то він очевидно залишиться заангажованим службовиком УНС. Рекомендую, щоб уже тепер для вжитку в 1986-му році визначити обов'язки організатора та встановити схему його відповідальності. Головний Екзекутивний Комітет може також покласти основу для розвитку професійного і відданого штабу теренових організаторів, які в можливо найкращий спосіб обслуговували б наше членство.

УНСоюз шасливий, що має льояльне членство, віддану Головному Екзекутиву і Головний Уряд льояльних працівників в головній канцелярії, сильну систему Відділів, велику кількість провідників-добровольців та секретарів, але УНСоюз не потрапив розвинути сильну професійну теренову організаційну силу.

Як я завжди заявляв, УНС потребує вписувати пересічно 4,000 нових членів річно. Під цю пору ми цього не виконуємо. У 1983-му році наша річна втрата в членстві переступила 2,000. Це становить різницю між потрібними річно 4,000 новими членами та кількістю зорганізованих у тому році нових членів.

Головний Екзекутивний Комітет мусить виконати свою відповідальність і не чекати до 1986-го року з реорганізацією Організаційного Департаменту. Якнайшвидше можливо треба найняти професійного організатора. Новий Організаційний Департамент мусить бути готовий до дії в часі нашої чергової конвенції в 1986-му році.

Союзівка

Було забагато пропозицій, щоб Союзівка знову стала частиною братської служби, яку виконує УНСоюз для своїх членів. З уваги на те, що наш тодішній управитель, канцеляр, не міг одержати для себе числа Соціального Забезпечення, щоб могли працювати в ЗСА, Екзекутива УНС була зобов'язана припинити його zatrudнення, як управителя, з днем 15-го січня 1984 року і найняти на його місце теперішнього управителя Івана Рабкевича. У пізнішій частині 1983 року найнято Віру Говсич на секретарку. Вважаю, що Союзівка має тепер компетентний штаб для кращої обслуги наших членів.

Володимир Квас, тепер на пенсії наш колишній довголітній управитель, діяв у найбільш прикладний спосіб у кожному відношенні. Він дораджував кожноточасний управі, якщо його про пораду просили, та в кожному іншому відношенні допомагав управі, коли і де було потрібно. Він почав виконувати деякі напрями і будови на Союзівці, які Ви можете оглянути й оцінити особисто під час Ваших теперішніх відвідин на Союзівці.

Сподіємося, що коли Ви цього року залишатимете Союзівку, Ваші скарги будуть мінімальні.

Закінчення

Український Народний Союз має тепер понад 50,000, 000.00 доларів майна, не рахуючи справжньої вартості Союзівки та будівлі наших головних приміщень.

Наше членство продовжує зменшуватися. Хоча ми всі погоджуємося, що штаб професійних, молодих і агресивних організаторів є нашим однимоким протизаходом, нам не пощастило досі ще навіть започаткувати здійснення цієї вимоти. Ми є тепер на порозі перелому у 80,000-но стани нашого членства. Ми без сумніву зійдемо нижче 80,000-го числа нашого членства ще заки зупинимо його втрати та почнемо знову підноситися вгору.

Мій відвідування минулого року, що до часу нашого цьогорічного засідання УНС буде вповні скомпютеризований, не здійснилися. Але УНС все більше наближається до повної скомпютеризації.

Відносно злуки з Українським Братським Союзом, справа опинилася на застою. Тому, що минулого року в цьому часі ми не ставили запит „коли?“, то цього року вже знову питаємося „чи?“

УНСоюзіві знову приходилося вибирати: чи залишатися частиною УККА, що тепер опанований Визвольним Фронтом та який у своєму складі не має інших членів з-поза Визвольного Фронту, чи УНС, разом з демократичною більшістю української американської громади, має оформити окрему центральну організацію. УНС знову вирішив стати по біді громади. УНС став членом Української Американської Координаційної Ради в налії, що наш вчинок допоможе нашої українській американській громаді у повній реалізації демократичних ідеалів, що процвітають у З'єднаних Штатах і в Канаді.

Як я інформував у могому попередньому річному звіті, українська американська громада все ще проходить найбільш важке замшання у своїх рядах. Зайво пригадувати Вам, що початку цих безладних часів можна дошукатися в часі ще перед XIII Конгресом у 1980-му році.

Перевірка голосів на конвенції УНС в 1974-му році була достатньою вказівкою того, що в нутрі УНС діали сили, які волю своєї меншості накинудли б більшості членів УНС. З напругою цього стану, УНС перейшов нову пробу з призьдом до ЗСА одного дисидента в 1978-му році. На закінчення тієї справи члени УНС питали: чому УНС наставив другу шок? Після того прийшов наступ чужої для нашого братського способу життя сили, яка пробувала беззаконно захопити ряди нашого членства, закликаючи їх „переключатися“ з УНСоюзом до іншого, „свого“ союзу. Це закінчилося повним провалом. Дуже мало членів УНС, без уваги на їхні політичні погляди, покинули ряди нашого УНСоюзу.

Тоді прийшов XIII Конгрес, що його називає „безславним“ не одна група нашої українсько-американської громади. Делегати, які репрезентували на згаданому Конгресі УНСоюз, однодушно рішили вийти з Конгресу, якщо допуститься до того, щоб заіснували певні передумови.

Передумови заіснували. УНС вийшов. Це саме вчинила українська американська громада. Визвольний Фронт відмовився від переговорів, що запевняли б поворот громади до УККА. УККА перестан існувати як центральна українська американська організація. Ії членство тепер становить тільки одна частина нашої української громади.

УНС та інші організації української американської

Ukrainian daily. The editorial staff appears to forget that it is the Ukrainian National Association that is paying their salaries.

The Ukrainian Weekly

Although the readership of the Ukrainian Weekly has not increased, its reputation as a leading ethnic newspaper has increased even above its former high degree.

The work of the editorial staff of THE UKRAINIAN WEEKLY is ably being performed by the Editor-in-Chief Roma Hadzewycz and by editors George Zarycky and Marta Kolomayets. Plaudits to them all.

Organizing Department

In two years, the Supreme Organizer will cease to be a member of the Supreme Assembly and his position will become one of hire and fire. If he performs satisfactorily then of course he will be retained as an employee of the UNA. It is my recommendation that the duties of the organizer and the chain of command surrounding his position, can be set forth now for use in 1986. The Executive Committee can also lay the ground work for the development of a professional, dedicated field sales force to serve our membership in the best possible way.

The UNA is fortunate in having a loyal membership, a dedicated Supreme Executives and Supreme Assembly, a loyal Home Office staff, a strong branch system, a great number of volunteer leaders and secretaries, but the UNA has not been able to develop a strong professional field force.

As I have always stated, the UNA needs to sign up on the average approximately 4,000 new members annually. We are not presently doing that. Our 1983 annual loss in membership exceeded 2,000. It represents the difference between the annual need of 4,000 new members and the number of new members organized in 1983.

The Supreme Executive Committee must face up to its responsibility by not waiting to the year 1986 to reorganize the Organizing Department. A professional organizer must be hired as soon as possible. The new Organizing Department must be ready to function by the time of our next Convention in 1986.

Soyuzivka

There were too many suggestions that Soyuzivka should once again become part of the fraternal service that the UNA renders for its members. The UNA executives were obliged, due to the inability of our then-manager a Canadian, to obtain a Social Security number for himself, and thus be able to work in the U.S., to terminate his employment as manager on January 15, 1984, and hire in his stead the present manager, Mr. John Rabkewycz. In the latter part of 1983, the UNA hired Mrs. Vera Goyewicz as secretary. I believe that Soyuzivka now has a competent staff to better serve our members.

Mr. Walter Kwas, our retired former manager of many years, has acted in a most exemplary fashion in all respects. He has advised the present management when he was asked for advice, and in every other fashion assisted the management where necessary. He has undertaken to perform certain repairs and construction at Soyuzivka, which you can inspect and judge personally during your present visit to Soyuzivka.

It is our hope that your complaints will be at a minimum when you leave Soyuzivka this year.

Conclusion

Ukrainian National Association has now over \$50 million in assets not counting the true value of Soyuzivka and of our Headquarters Building.

Our membership is continuing to diminish. Although we all agree that a professional, young and aggressive sales force is our only remedy, we have been unable to achieve even the rudiments of our requirement. We are now on the threshold of breaking the 80,000 mark in our membership status. We will undoubtedly slide below the 80,000 mark before we will stop our membership losses and begin our climb upward.

My prognostication of last year, that in all probability the UNA would be fully computerized by the time of this year's meeting, was not realized. But the UNA is ever closer to full computerization.

In the matter of merger with Ukrainian Fraternal Association, the matter is at a standstill. Whereas last year at this time we were asking „when“, this year we are again asking „if“.

Again, the UNA had to choose whether it would remain part and parcel of UCCA, which is now dominated by the Vyzvolny Front and which has no other members outside of Vyzvolny Front, or whether the UNA would, together with the democratic majority of our Ukrainian American community, form a separate central organization. The UNA resolved, again, to side with the community. The UNA became a member of Ukrainian American Coordinating Council in the hope that our action will aid our Ukrainian American community in the full realization of democratic ideals flourishing in the United States and Canada.

As I reported in my prior annual report, the Ukrainian American community is still undergoing a most turbulent upheaval within its ranks. It is not necessary that I remind you that the beginning of these turbulent times could be tracked back to a period of time well preceding the 1980 XIII Congress.

The UNA recount of convention votes in 1974 was indication enough that there were forces at work within the UNA that would substitute their minority will for the will of the majority of UNA members. With the correction of this condition, the UNA underwent another hour of trial with the coming to the United States of a dissident in 1978. At the conclusion of this affair the members of UNA asked why the UNA turned the other cheek. This was followed by an attack by a force foreign to our way of fraternal life, which tried to pirate our membership rolls, by urging desertion of UNA in favor of another „anointed“ fraternal. This ended in total failure. Very few of UNA members, regardless of their political views, left our UNA rolls.

Then came the XIII Congress now dubbed „infamous“ by more than one group of our Ukrainian-American community. The delegates representing the UNA at said Congress, unanimously voted to leave the Congress if certain conditions were allowed to occur. The conditions occurred. The UNA exited. So did the Ukrainian American Community. The Vyzvolny Front would not negotiate to secure a return of the community to UCCA. The UCCA ceased to exist as a central Ukrainian American organization. Its membership was now being drawn from one faction of our Ukrainian community.

громади, після безуспішних спроб довести до замирення і привернення єдності в нашій українській американській громаді, були змушені зорганізувати в 1983-му році Українську Американську Координаційну Радку як центральну громадську організацію, яка репрезентувала б тих, які вже не вважали УККА за достойний, щоб їх репрезентувати. Українська Американська Координаційна Рада перебрала це завдання і під цю пору організує апарат, щоб дати українській американській громаді належну репрезентацию.

Інші організації, які вийшли з XIII Конгресу, мають довіря до УНС. УНС разом з Українським Братським Союзом, належать до тих організацій, які нічого для себе не бажають. Ці два союзи бажають тільки привернути лад в українській американській громаді. Це ми прирікаємо робити і в цьому нашому приреченні ми маємо успіх.

Звіт заступника головного предсідника д-ра Мирона Куропаса

I have divided my annual report into three sections: 1) UNA activities; 2) Impressions; 3) Recommendations.

UNA Activities

During the past year, I participated in:

1. Three Supreme Executive Board Meetings in Jersey City.

2. Six UNA District Committee meetings in Chicago.

3. A UNA District Committee meeting in Detroit where I also had the pleasure of showing the UNA film "Helm of Destiny." The meeting was ably led by the district committee chairman, Supreme Advisor Roman Tatarsky, who focused the discussion on issues of immediate concern to our organization. Mr. Tatarsky is to be congratulated for the outstanding 90th anniversary banquet which his district committee organized later in the year.

4. The 90th anniversary celebration of *Svoboda* in Chicago. It was a weekend celebration involving an evening for youth on Saturday and a banquet on Sunday. Both events were graced by the presence of Chicago's own Martha Kolomayets, assistant editor of *The Ukrainian Weekly*, who well prepared remarks were an inspiration to young and old alike.

5. A UNA District Committee meeting in Boston where I had an opportunity to hear the concerns of local UNA activists. Although some dissatisfaction regarding certain aspects of UNA policy was voiced, the meeting ended on a positive note thanks largely to the leadership of District Committee Chairman Volodymyr Hetmansky.

6. A UNA District Committee meeting in Buffalo, New York. This was an outstanding meeting devoted to a discussion of UNA matters exclusively. Under District Committee Chairman Roman Konotopsky's able leadership, Buffalo has developed into one of our best districts. Mr. Konotopsky is a devoted UNA'er who has managed to maintain a relatively united and active organizational structure by cultivating ties with all segments of the community.

7. The annual UNA Bowling Tournament banquet in Chicago.

I represented the UNA at:

1. The Ukrainian Baptist Youth Convention in Chicago, Illinois. This was the third time my wife and I had the privilege of breaking bread with our Ukrainian Baptists and as always, it was a memorable occasion. I know of no other segment of our community which is more devoted to our Ukrainian cause and which has managed to enlist the participation of a greater proportion of its young people in its program. Ukrainian Baptist can well serve as an example to all Ukrainian Americans who wish to preserve their national and religious heritage through their youth.

2. The Great Famine commemoration in Washington, D.C. This event was the highlight of my year. It was a clear demonstration of the fact that when we combine a noble cause with a well planned program and dynamic leadership, our community will respond. All of us owe a debt of gratitude to the young Ukrainian American professionals in Washington, D.C. who worked so diligently to initiate and coordinate the many events associated with the commemoration and to Supreme Treasurer Ulana Diachuk who devoted endless hours to guarantee its financial and programmatic success. I am proud of my role in organizing an American Enterprise Institute sponsored dialogue on the Great Famine by Michael Novak, James Mace, Robert Conquest, and Dana Dalrymple. Significantly, the dialogue — later published by AEI under the title *The Man Made Famine in Ukraine* — was conducted under the auspices of a renowned and influential Washington-based think tank and involved non-Ukrainian academics exclusively.

Impressions

We have much for which to be grateful. We seem to be making some progress in recruiting new members. *The Ukrainian Weekly* continues to maintain a high standard of excellence. There is hope for some needed changes at Soyuzivka. But we're still not out of the woods. On the contrary, in some areas, we appear to have slipped further back in our attempts to rejuvenate the UNA. Consider the following:

1. We still have not implemented any of the six goals established by the Supreme Assembly in September of 1982. The Balow Report is all but forgotten and we're back to doing "business as usual" in Jersey City.

2. We have made no progress in expanding our fraternal benefits program as recommended by our Supreme Assembly for the past two years.

3. We have yet to institute a market survey of our community to determine where our greatest potential lies. We know that we have relatively few members between the ages of 21 and 49 and still we have done nothing to assess their needs. How can we hope to sell to a clientele about whom we know so little?

4. We have no long term goals. We seem to be operating from year to year blissfully oblivious to recent trends in the marketplace.

5. We still haven't developed a corporate purpose which can help us compete during the 1980's. We were able to meet the needs of our community 90, 50, and even 20 years ago. But what about today? What about tomorrow?

The UNA and other Ukrainian American community organizations, after attempting to reconcile the resulting divisiveness in our Ukrainian American community, having no other choice, were forced to organize the Ukrainian American Coordinating Council in 1983 as a central community organization which would represent those that no longer considered UCCA as being worthy to represent them. The Ukrainian American Coordinating Council took over that function and is at present structuring the apparatus to give the Ukrainian American community the proper representation.

The other organizations that walked out of the XIII Congress have confidence in the UNA. The UNA is one of a few organizations, along with UFA, that desires nothing for itself. The two fraternal merely want to restore order in the Ukrainian American community. This we are pledged to do and we are succeeding in our pledge.

There are, of course, more mundane problems which I could mention such as the situation with our UNA film "Helm of Destiny," our present relationship to the Ukrainian American Coordinating Committee, our attempts to clarify our unification plans with the Ukrainian Fraternal Association, and others. Hopefully, these latter problems will be addressed by our Supreme Auditors.

Recommendations

I have but one recommendation. We need to spend most of our time this week with issues crucial to our future growth rather than with issues related to past mistakes. All of us are to blame for our present state of affairs because all of us are involved in the UNA decision making process. Let the past be our guide but let us concentrate on what needs to be done in the future. All of us care about the UNA. All of us have ideas about how to make it better. All of us want to be associated with a winning team. This year, let us develop an agenda that is both realistic and dynamic; let us find the means to implement it; and let us go forth and do it!

Звіт заступниці головного предсідника Гльорії Пашен

As an officer of the Supreme Executive, I come before you today, to tell you about my activities since the last Executive Board meeting of June 6, 1983. I shall divide my thoughts into the following categories.

I. Committee participation.

II. Representations for the UNA.

III. Conclusions and recommendations.

My first participation in a UNA Committee occurred the day before the opening of the last board meeting, when I attended a meeting of the Scholarship Committee here at Soyuzivka. It was interesting for me to learn how applicants were chosen and to whom scholarships were awarded. This experience was very helpful to me when later in the year, I was questioned about specific aspects of the process. Then I was able to speak with greater authority and alleviate some bad feelings that arose when people who were unfamiliar with the process felt they had been neglected or rejected as candidates.

In the Chicago area there are two major annual sports events that are the total UNA sponsored activity in the Midwest. They are the UNA National Bowling Tournament and the annual UNA sponsored Chicago area golf outings. The bowling tournament of May 1983 was held in New York and I did not participate in the planning or execution of that event; but I attended the planning meeting of the tournament to be held this year on Memorial Day weekend in Chicago. The Bowling Committee is a standing committee that has been operating for a good number of years under the able direction of Mrs. Olek Scott and needed only minimal help from me. I attended the banquet, social hours and events and supported the activity as much as possible.

When we talk about golf, my involvement was, and is, much greater. Three years ago, I was able to organize a standing Golf Committee that started early every year to organize the golf activities. I worked with the committee in all aspects and still continue to do so. The 11th Annual Golf Outing was held at the Mid Lane Country Club on July 23, 1983, and was reported extensively in the *Ukrainian Weekly*. This year, the events are scheduled for Sunday, July 1, 1984, at the Silver Lakes Country Club in Orland Park, Ill., while the second event will take place August 19, 1984, at the Indian Lakes Resort in Addison, Ill.

The national committee organized to commemorate the 50th anniversary of the man-made famine in Ukraine needed financial help to underwrite some of the expense of staging such an event in Washington, D.C. The number of mid-westerners participating in the national committee was minimal and I was asked, as a UNA executive to organize the sale of buttons in the Chicago area, to raise the funds needed. When I started to organize that, I learned that the Regional Committee of Chicago UNA branches had also started to collect monies, but had planned to work primarily in the "Ukrainian Village" area in Chicago. We joined forces and I then took responsibility for the sale in the Northwestern part of the Metropolitan Area.

I represented the UNA at a number of events that were held locally and nationally, however, I feel that I will mention just a few that were national in scope. First and foremost was my attendance at the Commemoration of the 50th anniversary of the man-made famine in Ukraine in 1932-33. This event took place in Washington, D.C. on October 2, 1983. I attended the program, took part in the march, and later attended the concert presented at Lincoln Center. Those of you who were there know the exhilaration that comes from taking part in an activity of such magnitude. Those of you who were not there missed an opportunity to see 18 to 20 thousand Ukrainians at their best.

In November, I became a part of the UNA delegation to the World Congress of Free Ukrainians (WCFU) in Toronto. The delegation worked for the acceptance of the Ukrainian American Coordinating Council as the alternative for those Ukrainians who no longer recognized the Ukrainian Congress Committee as their representative and spokesman. We were successful, as you know, in presenting our claims and were duly accorded member status and legitimized our representation of Ukrainians in the United States in the world forum.

On April 12, 1984, I flew to Newark to attend one of the Executive Committee meetings. Three days before that, Hryhory Kyasty who is famous for organizing and directing the Bandurist Ensemble which came to this country after

World War II, died. His burial at South Bound Brook, N.J. was scheduled for 10 a.m. Saturday morning. Out of respect for his great contribution to the Ukrainian community, the members of the Executive Committee and a reporter from the *Ukrainian Weekly* attended the burial services together. We later returned to Jersey City to continue our meeting.

In February and March of this year, I attended the annual meetings of the districts of Detroit, Philadelphia and Chicago. The reception I received when I attended these meetings was warm and gracious and afforded me a wonderful opportunity to meet a large number of staunch UNA members whom I would normally have met only at the UNA conventions. I would like to mention that the members of the Executive Committee, Mr. Tatarsky of Detroit and Mr. Pastuszek of Philadelphia acted as hosts in their respective cities and made me feel inordinately welcome. Thank you Mr. Tatarsky, thank you Mr. and Mrs. Pastuszek for the thoughtfulness and kindness you extended me, and for making me feel like one of the family.

When the committee was formed to celebrate the 90th anniversary of *Svoboda* and the 50th of the *Ukrainian Weekly* in Chicago, I was on the committee that planned and executed the two-day celebration. On Saturday night, Marta Kolomayets, a Chicagoan presently on the staff of *The Weekly*, delivered an address about the 50 years of *The Weekly* and its impact on the Ukrainian scene, to a large group of young people at the Ukrainian Institute of Modern Art. I functioned as the reservations coordinator for that event and helped stimulate some interesting exchanges during the general discussion period following the address. The following day, the 90th anniversary of the *Svoboda* was celebrated with a dinner at the St. Volodymyr Church Hall. For that event I worked with the committee in the formative stage by interviewing caterers, viewing halls, checking menus, etc. Dr. Myron Kurypas was acting master-of-ceremonies, and Marta Kolomayets repeated her address of the previous day. That too, was extensively covered in both *Svoboda* and *The Weekly*.

On November 19, I was invited to participate in a panel, presented by Branch 72 of Soyuz Ukrainiak. The topic was "Youth and Its Involvement in the Ukrainian Community."

I was present at all of the meetings of the Supreme Executive. I attended 100 percent of the regional meetings to which I was invited. I attended 98 percent of the District Committee meetings of Chicago Branches: the two percent absences occurred because those meetings were so hastily scheduled that it was impossible to re-arrange my schedule on short notice. I attended the secretarial course presented by Mr. Sochan and Mr. Hawrysz on November 22, 1983. I attended art shows, visited Ukrainian Saturday Schools, attended wakes, funerals, weddings, christenings, showers, dances, political fund-raisers, Church services at various Churches, and showed our "Helm of Destiny" to several groups. I sat through some boring meetings and attended some that pumped me up with enthusiasm for more involvement. I have attended concerts that I would have been happy to sleep through, if only the performers had stayed on key. I attended exclusive banquets with what we could call the "Uke-jet-setters" and "pokushala skromnu perekusku" with people who's hospitality was boundless while their pockets slim. In addition, I functioned as a branch secretary and enrolled nine new members last year, and four this year.

I recognize that some of you who have patiently listened to my report may conclude that in essence a very small part of my activity was directly related to "women's activities." Let me remind you that the statutes or By-laws of the UNA as we know them have been rather loosely written and instead of providing strict and unbending rules by which we govern, they act as a general guide to direct each officer in his function on the board. My position as supreme vice presidentess guarantees a feminine voice and view on all matters concerning our organization. My participating in the wider or "mensha" executive, or strictly women-related functions, is controlled by other factors. Finances and proximity to the function play a deciding factor in a Vice Presidentess' participation. If she lives too far away from the function under consideration, any other officer, living closer than can be and often is, sent in her stead.

During the course of operating a million-dollar business such as ours, I know it is necessary for the supreme officers to confer and collectively make decisions that affect the total membership. I also understand that it is not possible to summon all supreme officers to all conferences that may take place on short notice; but I think it behooves the board to send transcripts of the minutes of every meeting of the small executive to those executives not present before the results of the meeting are published in the *Svoboda*. The credibility of an officer is suspect when he is perceived as not knowing what is going on in the organization that he is held responsible for directing.

I recommend and respectfully request that a copy of the minutes of all meetings which only four executive officers attend be sent to the remaining absent executives before any results are published in the *Svoboda*. This to be done in a reasonable time after the meeting.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

Цей звіт за 1983 рік мусить до певної міри бути подібним до попередніх звітів, бо в ньому, як і в ранішніх звітах, мова про ті самі ділянки праці, які належать до статутних обов'язків та відповідальностей головного секретаря. Але ця подібність тільки у формі звітування про такі самі ділянки, бо змістом цей звіт, як і кожний попередній, різняється саме тому, що йдеться в ньому про нові досягнення та зміни, які про нові обставини та потреби, які мають вплив на наші старання і планування на ближче і далі майбутнє нашого УНСОюзу.

Основний тягар праці Українського Народного Союзу, нашої братської, забезпеченої, допомогої та громадської установи, лежить на плечах наших трудивників у терені — секретарів Відділів. Їхню важливу роль у успішній діяльності УНСОюзу всі ми належно оцінюємо та старасмося їм у цій муравлиній праці кожноразно допомогати, що ми вважаємо в Головній Канцелярії одним із наших важливих обов'язків. Нашим секретарям Відділів хочу скласти на початку цього звіту подяку за їхню віддану працю в терені і за гарну співпрацю з нами в Головній Канцелярії.

У звітному часі потерпів УНСОюз болючі втрати в рядах цих наших відданих союзних діячів, які служили зі

серцем УНСОюзові, нашої громаді та українській справі. Згідно з традицією згадуємо у звіті імена тих покійних секретарів, щоб востане подякувати їм за співпрацю та гідно пошанувати їх. Відійшли від нас вітчизні, залишаючи ключові пости по наших Відділах і громадах, наступні секретарі Відділів:

Михайло Сухорський — кол. секретар 3-го Відділу, проф. Михайло Васків — секретар 88-го Відділу, Григорій Лучанко — кол. секретар 130-го Відділу, Теодор Кубарич — секретар 217-го Відділу, Йосиф Ірха — секретар 224-го Відділу, Марта Турчин — кол. секретарка 278-го Відділу, Станіслав Мотрович — секретар 295-го Відділу, Петро Івасинин — секретар 308-го Відділу, Анастасія Андрусинин — секретарка 317-го Відділу, Емануїл Притула — секретар 337-го Відділу, Петро Кучма — кол. секретар 361-го Відділу та кол. головний контролер УНС, Йосиф Ярема — секретар 372-го Відділу, Степан Долошицький — кол. секретар 452-го Відділу, Яків Ковальчук — секретар 453-го Відділу, Ярослав Близак — секретар 486-го Відділу, Ярослав Бакович — секретар 488-го Відділу. Вже в 1984 році померли: Константин Мельник — секретар 18-го Відділу, Григорій Кісіль — кол. секретар 336-го Відділу та Богдан Зорич — секретар 432-го Відділу, кол. заступник головного предсідника і останньо почесний член Головного Уряду УНС.

Повноночи проріджені цими втратами ряди союзних і громадських діячів, ми старасмося зацікавити УНСОюзом та українською громадою наше молоде покоління, але не маємо в тому сподіваних успіхів. Тому нам треба присвятити ще більше уваги нашій молоді, з рядів якої повинні б прийти гідні наслідники тим, які опорожнюють важливі пости в нашій установі та громаді.

Над виконанням усіх праць, які належать до статутних обов'язків та відповідальностей головного секретаря, співпрацює зі мною штаб службовиків Рекордового Відділу. Їм усім складаю подяку за їх віддану працю та прикладну братську співпрацю і подаю у цьому звіті поіменний список цих членів нашого "тіму" Рекордового Відділу за роками служби: Стелла Раєн, Меланія Мілянчик, Ярослава Левицька, Іванка Коць, Ольга Парубчак, Михайло Юзєнєв, Діонісій Смотрич, Данута Ясінська, проф. Павліна Данчук, Богуслава Полішук та Ірина Худю, як також частинно затруєні — Марія Шевчук, Стефанія Мазуровська і Володимир Гончарик.

На цьому місці хочу теж скласти подяку за дружню співпрацю членам Головного Екзекутивного Комітету, редакторам "Свободи" й "Української Тижневика", співробітникам у Головній Канцелярії та Видавництві і всім членам Головного Уряду.

НАША ЗАБЕЗПЕЧЕНА СЛУЖБА

Наша забезпечена служба членам — власникам понад 80,000 грамот включає такі важливіші праці: оформлення аплікацій на нові грамоти забезпечення та видача на їх підставі цих нових грамот; вдержування карток усіх грамот забезпечення і виготовлення з карток IBM виказів членів для секретарів Відділів та повідомлень про платність вкладок; оформлення в забезпеченні членів змін класи, суми, прізвища та спадкоємців, як теж змін плану платності вкладок; вдержування евіденції про час виплати вивільняльних дозвілних грамот, як теж про час закінчення платності вкладок і час вигинання важности грамот акцидентового та термінового забезпечення; обчислювання винагород за приєднаних членів та винагород предсідникам і касирам Відділів; висилка секретарям членських візників і платничих книжечок, як також усіх друку і формулярів, потрібних для відділового діловодства; виготовлення і висилка аплікацій на виплати допомог, аплікацій на виплати грошових зворотів, повідомлень про дозрілі до виплати і виплачені грамоти та про час вигинання важности грамот та заяв на помертні виплати; вдержування всіх документів і карток забезпечення членів на виготовлення місячних і річних звітностей, як також річних звітів для забезпечених урядів; протоколювання засідань Головного Екзекутивного Комітету та Головного Уряду і проголошування звітів членів Головного Уряду та рішень (резолюцій і рекомендацій); поладування всіх справ із забезпеченими урядами; ведення листування у всіх цих справах, які належать до обов'язків та відповідальностей головного секретаря.

У нашій забезпеченій службі відіграє важливу роль наше листування із секретарями Відділів, поодинокими членами та кандидатами в члени УНСОюзу. Ми присвячуємо цьому листуванню багато часу та уваги. Включає воно теж пропозиції членам та кандидатам у члени набувати нові грамоти забезпечення, як і поради та інформації секретарям Відділів відносно приєднання нових членів, підвищення забезпечення членів та поновлення їх забезпечення. В нашому листуванні ми старасмося показати і підкреслити професійність УНСОюзу в життєвому забезпеченні та звернути увагу на те, що УНСОюз дає своїм членам багато більше користей, як комерційні забезпечені установи.

Нашу забезпечену службу ми старасмося постійно поліпшувати, впроваджуючи поступово зміни та модернізацію нашого забезпеченого підприємства для більше успішного поборювання конкуренції комерційних установ. Над проектами таких змін та планами на майбутнє працюємо ми разом з фахівцями життєвого забезпечення і з нашими актуаріями. Цим справам присвячено в моєму звіті окремий розділ.

ВИШКІЛЬНА ПРАЦЯ

Факове знання життєвого забезпечення є підставою успіхів наших секретарів та організаторів у приєднанні нових членів та в повній забезпеченій службі нашому членству. Тому ми належно оцінюємо вагу вишкільного секретарів та організаторів, яким приходить ставити чоло професійним продавцям забезпечення. В наших курсах для секретарів та організаторів ми старасмося дати учасникам курсів зброю для поборювання цієї комерційної конкуренції, як також мати готові докази наскільки кориснішою для члена є грамота членства і забезпечення в УНСОюзі в порівнянні із полісами комерційних установ. За старанням головного організатора Степана Гавриша відбулися у звітному році три курси для секретарів та організаторів, на яких я був викладачем. Це був курс для чотирьох Округу стейту Нью Джерсі і міста Нью Йорку, який відбувся в Головній Канцелярії, та курси в Чикаго і в Торонто.

До вишкільної праці треба зарахувати моє широке листування, численні телефонічні розмови та зустрічі з поодинокими секретарями Відділів, бо в них я старасмося присвятити найбільше уваги інформаціям та висношенням нашого забезпеченого діловодства. Особливу увагу мають у них пропозиції нових грамот забезпечення, висношення всіх користей союзного забезпечення, як теж інструктаж про обов'язки секретарів у їхній забезпеченій службі членам. Це в першу чергу важливе для нових секретарів Відділів.

